

et Mæcenat Exemplar tilstillet mig med en Kopi-Skrivelse fra Heiberg, hvori noget Drilleri og mange Komplimenter. Jeg kan ikke tro andet, end at Heiberg selv er Forfatteren. — La Grippe hersker meget stærkt i Byen, og Dødeligheden tager til. For en Del er vel ogsaa dette, skønt for en Del tillige Flyttedagen m. m. Skyld i, at der forleden fandtes omtrent 20 Personer henliggende som fundne døde i Lighuset ved Langebro.

Juni 14. Jeg bliver Assessor i Lands-Overretten etc.

Til Redaktionen af Personalhistorisk Tidsskrift.

I Anledning af Hr. Kapt. Meidells Skrivelse i sidste Hefte af Personalhistorisk Tidsskrift (4. R. I S. 268) beder jeg om Plads for følgende Bemærkninger.

At jeg i Citatet af Hr. Meidells Bog er kommet til at skrive den 9. i Stedet for den 5. Juli, beror paa en Skrivefejl, som jeg meget beklager.

Derimod finder jeg iøvrigt i Hr. Meidells Skrivelse intet, der svækker mit „Angreb“ paa hans Bog.

For det første kan man nu éngang ikke paa Dansk sige om en Mand, at han bliver „dræbt“ den 5. Juli og endnu er i Live halvandet Døgn senere. Ingen Læser af „Billeætten“ vil tænke sig andet, end at Otte Emmiksons Dødsdag var den 5. Juli. Heller ikke Ejler Brokkenhus bruger, hvad man efter Hr. Meidells Skrivelse er tilbøjelig til at tro, dette Udtryk; han skriver under d. 5. Juli: „blev O. E. forrædeligen „slagen“ i sit Hoved.“

Ligesaa afvigende fra almindelig Sprogbrug er Hr. Meidells Brug af Ordet „skutt“. Naar det i en moderne Bog hedder om en Mand, at han bliver skudt i 1565, vil næppe nogen Læser vente at finde ham i Live 28 Aar senere.

At anføre et Kompilationsværk som Vedel Simonsens Rugaard som „den bedste Kilde“ til et videnskabeligt historisk Værk, forekommer mig mærkeligt. Det kan hist og her lede én paa Sporet af en Oplysning, man ellers vilde have overset; som

„Kilde“ kan det slet ikke nævnes. Og slaar vi op i Bogens 2. Binds 1. Afdeling (som den rettelig bør citeres) S. 22, finder vi følgende Passus: „Forresten blev hans *trede* Frue, Dorthe von Hesten, Otte Rantzaus Enke, beskyldt for at have forledet Morderen til denne Misgerning;“ altsaa i den Kilde, Hr. Meidell paa-beraaber sig som et Vidnesbyrd om, at man før 1890 kun vidste, at O. E. var *to* Gange gift, siges det med rene Ord, at han var *tre* Gange gift. Heller ikke Navnene paa O. E.'s tre Hustruer gemte sig i vanskelig tilgængelige Kildeskrifter; i et Værk saa bekendt som Lisbet Bryskes store Slægtetog (i det kgl. Bibl. Thottske Saml. Fol. 1083) findes de (Fol. 365 b) alle tre udtrykkelig nævnt.

Ærbødigst

Gustav Bang.

Spørgsmaal og Svar.

Spørgsmaal.

1.

Emanuel Hennings, afsk. Major af Artilleriet (f. 21 Decbr. 1798, † 7 Febr. 1881) ægtede den 23 Maj 1827 i Garnisonskirken i Rendsborg *Louise Sophie v. Gladitsch*, der i Rendsborgs Kirkebog var en Datter af Løjtnant v. Gladitsch ved det Aggerhuseske Dragonregiment i Norge. Skulde det være muligt at oplyse Noget om nævnte Løjtnant v. Gladitsch og hans Hustru samt hvor denne Datter findes indført i Kirkebogen som døbt?

Ved Emanuel Hennings's og hans Hustrus første Barns Daab d. 24 Juni 1828 stode Faddere: „Hs. Durchl. Prins Friederich zu Hessen. Gouverneur, og „Frau Baronesse Clara . . . vormals verheirathet v. Liliencron“. Denne sidste var den Baronesse Clara Liliencron født Brockdorff, der var gift morganatisk med Prins Frederik af Hessen, og nævnte Louise Sophie v. Gladitsch skal være en Datter af disse to, men født før deres Ægteskab, medens Prins Frederik var Guvernør i Norge. Prins Frederik skal da have bevæget Løjtnant v. Gladitsch til at udgive Barnet som sit og ligeledes lade det døbe som saadant — Frk. v. Gladitsch opholdt sig indtil sit Giftermaal bestandig hos Prins Frederik, ogsaa efter han havde forladt Norge.

Enhver Oplysning modtages med Taknemlighed af

Poul Hennings,
stud. juris.

Kong Georgs Palais, København.